

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0189 van 20 augustus 2013
in de zaak 1011/0266/SA/3/0234

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Donatienne RYCKBOST en Emmanuel RYCKBOST
kantoor houdende te 8400 Oostende, E. Beernaertstraat 80
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen :*

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Frank VANDE ROSTYNE
kantoor houdende te 9950 Waarschoot, Molenstraat 38
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 10 november 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 7 oktober 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Blankenberge van 10 juni 2010 ontvankelijk en gegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de verzoekende partijen de stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het verbouwen van een woning.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend maar wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 25 mei 2011, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Astrid LIPPENS die loco advocaten Donatienne RYCKBOST en Emmanuel RYCKBOST verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Jan COENE die loco advocaat Frank VANDE ROSTYNE verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] vragen met een op 3 maart 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 4 april 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekers tot tussenkomst beschouwd kunnen worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 20 april 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de verzoekende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Blankenberge een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het verbouwen van een woning”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgesteld gewestplan ‘Brugge-Oostkust’ gelegen in woongebied. Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het op 17 oktober 1986 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg ‘[REDACTED]’ hoofdzakelijk gelegen in een zone voor woningbouw.

Sinds 4 november 2011 is het perceel eveneens gelegen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan '14 ■■■ en binnen de grenzen van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, “Afbakening kleinstedelijk gebied Blankenberge en Cluster van bestaande zonevreemde regionale bedrijven langs de Brugse Steenweg”, dat werd goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 11 juni 2008.

Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 2 mei 2010 tot en met 31 mei 2010, wordt één bezwaarschrift ingediend, uitgaande van de huidige tussenkomende partijen.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Blankenberge verleent op 10 juni 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partijen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

De aanvraag betreft een beperkte verbouwing aan een bestaande woning gelegen langs de ■■■. Ook een deel van de bestaande bijgebouwen blijven behouden. De woning is eigenlijk gelegen achter de eerste huizenrij van deze straat en is bereikbaar via een bestaande private toegangsweg. De woning is rechts aangebouwd met een identieke woning welke toebehoort aan een andere eigenaar.

Het voorwerp van de aanvraag betreft het wijzigen van de inkompartij. De huidige inkomdeur zit rechts van deze aanbouw en om deze te bereiken moet men over het eigendom nr. ■■■. deze opening wordt gedicht en de inkom wordt verplaatst naar de voorzijde. Bestaande bijgebouwen die dienst doen als garage en berging en zich situeren in de linkerachterhoek van het perceel blijven behouden in tegenstelling tot de eerder verleende stedenbouwkundige vergunning van 2006, waarin deze werden aangeduid als te slopen. Het eigendom is gelegen aan de buitenrand van de stad, waar vooral residentieel gewoond wordt. In de directe omgeving zijn er voornamelijk villa's gebouwd. Rechts paalt de site aan een kampeerterrein. Het BPA voorziet woningbouw met 1 bouwlaag en een hellend dak. De bestaande bebouwing mag behouden blijven. Er wordt niet gewijzigd aan de bestaande volumes.

Toetsing van het project :

het desbetreffend gebouw is gesitueerd binnen de contouren van een vigerend BPA.

De aanvraag is volledig in overeenstemming met dit BPA. Daar dergelijke bestemmingsplannen geacht worden de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven kan gesteld worden dat de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

...”

Tegen deze beslissing tekenen de tussenkomende partijen op 8 juli 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 9 september 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzittingen van 14 september 2010 en 28 september 2010, beslist de verwerende partij op 7 oktober 2010 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren en overweegt hierbij het volgende:

“
...

4C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Beroepers stellen dat er een onveilige situatie gecreëerd wordt als de toegang tot de woning in de voorgevel gesitueerd wordt. De voorgevel grenst onmiddellijk aan de private toegangsweg. Er wordt geopperd dat de toegang beter in de linkerzijgevel was voorzien. Op het plan staat aan de linkerzijgevel al een deur getekend. Op foto 8 blijkt dat deze deur niet vanaf de toegangsweg bereikbaar is omdat er nog een tuinmuurconstructie aanwezig is in het verlengde van het inkomportaal. Bovendien is deze linkerzijgevel niet bereikbaar vanaf de private toegangsweg (zoals aangegeven op het geweigerde verkavelingsplan).

Beroepers vrezen voor een onveilige situatie waar ze zelf niet kunnen aan verhelpen gezien de uitweg zal toebehoren aan de eigenaar van het achterste deel van het terrein. Volgens het beroepschrift is de beroeper reeds door de nieuwe eigenaar van dit stuk grond ingeparkeerd zodat de beroepers niet meer weg konden met hun wagen. Gezien het om parkeren op eigen terrein gaat weigert de politie om in te grijpen.

Het zou beter zijn om de toegang tot de woning niet rechtstreeks aan de straat te voorzien. Andere opties zijn om het ontwerp voor de private toegangsweg aan te passen. Nu de verkavelingsvergunning voor het terrein geweigerd is (dossier 2010/304) zal het verkavelingsontwerp moeten herdacht worden en kan de oplossing voor de aanvragers geoptimaliseerd worden door een beperkte afstand te houden ten opzichte van het inkomportaal zodat er een kleine strook 'voetpad' of dergelijke ontstaat. De breedte van de toegangsweg bedraagt ter hoogte van het inkomportaal 7,5 m zodat een kleine versmalling eventueel wel mogelijk moet zijn.

Ook een aanpassing aan het inkomportaal of de tuinmuur in het verlengde ervan is mogelijk. Het is jammer dat de aanvrager en de beroepers niet op voorhand met elkaar tot akkoord zijn over de wijzigingen aan de inkompartij.

Doordat het inkomportaal rechtstreeks grenst aan de private toegangsweg is de voorgestelde verandering aan het inkomportaal niet verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening; er zijn andere mogelijkheden om deze onveilige situatie op te lossen (aanpassen breedte toegangsweg, wijzigen inkomportaal, wijzigen positie gevelopening).

4D CONCLUSIE

De aanvraag betreft het wijzigen van de toegang tot het overdekte inkomportaal van een woning. Het inkomportaal is op vandaag toegankelijk via de zijgevel en over de eigendom van de rechterbuur. De nieuwe gevelopening wordt in de voorgevel gemaakt. Deze voorgevel grenst onmiddellijk aan de private toegangsweg tot de woning van beroepers en de achterliggende gronden.

Op deze manier ontstaat een (verkeers)onveilige situatie. Er zijn bovendien andere mogelijkheden om de gevelopening te wijzigen die resulteren in een betere plaatselijke aanleg. Gezien het verkavelingsplan moet herdacht worden kan hierbij rekening gehouden worden met een veilige toegang voor de bewoners van nr. [REDACTED].

”
...

Dit is de bestreden beslissing.

De verzoekende partijen hebben onder andere met betrekking tot het perceel waarop de thans bestreden beslissing slaat tevens een aanvraag tot verkavelingsvergunning ingediend. Na het administratief beroep van de tussenkommende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Blankenberge weigert de verwerende partij op 2

september 2010 deze vergunning. De verzoekende partijen hebben tegen deze beslissing met een aangetekende brief van 13 oktober 2010 eveneens een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging ingediend. Deze zaak is bij de Raad bekend onder het rolnummer 1011/0158/SA/3/0012.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij noch de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing. Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken. De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen verwijzen naar rechtspraak van de Raad van State waarin de schorsing van een weigeringsbeslissing werd toegestaan om het bestuur er toe aan te zetten de zaak opnieuw te onderzoeken en omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden verder als volgt:

“ ...

Ook in voorliggend geval kan worden gewezen op het gegeven dat het belang van verzoekende partijen aangaande de schorsing van de bestreden beslissing die een weigeringsbeslissing in zijn hoogste uitmaakt, gunstige feitelijke gevolgen kan hebben, gezien het nut van deze schorsing er precies in gelegen is dat de deputatie zich dan zal geconfronteerd weten met een beslissing waartegen ernstige middelen werden weerhouden, wat een aanzet kan uitmaken tot heroverweging, desgevallend intrekking, van de bestreden beslissing en tot het uiteindelijk verlenen van de stedenbouwkundige vergunning....

Zoals duidelijk blijkt uit het feitenrelaas, zoals hierboven op omstandige wijze uiteengezet, hebben verzoekende partijen steeds alle vereiste administratieve stappen gezet teneinde de verkaveling te realiseren en werden reeds de desbetreffende verkoopcompromissen afgesloten, in die zin dat gelijklopend met de bekomen administratieve beslissingen aangaande het bekomen van een regularisatievergunning en verkavelingsvergunning, bijkomende addenda werden bedongen tussen partijen aangaande onderscheiden

verkoop van de betrokken loten van de te realiseren verkavelingsvergunning. Uit de reeds verleende regularisatievergunning van 14 december 2006 kon immers worden afgeleid dat reeds een beoordeling in globo was doorgevoerd van het beoogde project, dat desbetreffend een regularisatievergunning werd toegekend waaruit is gebleken dat het project in overeenstemming is met de goede en duurzame ruimtelijke ordening, zodat verzoekende partijen als eigenaar van de te verkavelen gronden, er dan ook konden vanuit gaan dat deze kon worden gerealiseerd, zulks gesteund op de voorliggende gedragslijn van de vergunningverlenende overheid.

Bij beslissing van 6 mei 2010 werd aldus, in de lijn van de regularisatievergunning van 14 december 2006, geoordeeld dat de verkaveling is gesitueerd binnen de contouren van een vigerend BPA, dat de aanvraag volledig in overeenstemming is met dit BPA en aangezien dergelijke bestemmingsplannen geacht worden de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven, kan gesteld worden dat de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening. Bovendien wordt aangegeven dat voor dit gebied een RUP in opmaak is en dat de verkaveling in de lijn ligt van de visie van dit RUP.

Middels de bestreden beslissing wordt andermaal verder gegaan op de beslissing zoals genomen door verwerende partij op 2 september 2010 en wordt vooropgesteld dat een schending van de goede ruimtelijke ordening door het uitvoeren van het geplande inkomportaal voorligt en aangezien het verkavelingsplan dient te worden herdacht zou in het kader van de nieuw aan te vragen vergunning aldus dienen te worden tegemoetgekomen aan de thans beweerdelijk ontstane onveilige situatie.

Gelet op het bovenstaande dient dan ook worden gesteld dat verzoekende partijen op heden niet kunnen overgaan tot het uitvoeren van de geplande aanpassingen aan de inkom, namelijk het verplaatsen van het bestaande inkom, zonder dat de verkavelingsvergunning voorhanden is.

Hieruit volgt dan ook dat, gelet op het addendum van 9 juli 2007 zoals gekoppeld aan de initiële verkoopsovereenkomst van 29 december 2006 waarbij een kosteloos woonrecht werd bedongen alsook gelet op het addendum van 9 april 2010 waarbij een tijdelijk recht van doorgang onder voorbehoud van het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning voor het bekomen van een toegang tot de woning nummer 36 werd bedongen, de integrale realisatie en verkoop van de woning gehypothekeerd is.

Hieruit volgt dan ook dat verzoekende partijen in elk geval een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijden in die zin dat niet tot de realisatie van de verkaveling kan worden overgegaan, dat niet tot de uitvoering van de werken aan het inkomportaal kan worden overgegaan waardoor het tijdelijk recht van overgang alsook het tijdelijk kosteloos woonrecht aanzienlijk worden verlengd en waardoor in elk geval de geplande verkopen en verder uitvoering der werkzaamheden ernstig in het gedrang worden gebracht.

Door het gegeven dat middels de bestreden beslissing op heden, en in afbreuk van de gedragslijn van de overheid in de voorafgaandelijke administratieve beslissingen aangaande dezelfde ontwikkeling van de site, thans beslist wordt dat een door de beoogde verkaveling afbreuk wordt gedaan aan de goede ruimtelijke ordening en geen verkavelingsvergunning kan worden verleend, kan niet tot de realisatie van de verkaveling worden overgegaan waardoor de geplande verkopen en verder uitvoering der werkzaamheden dan ook ernstig in het gedrang worden gebracht.

...

2.

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering schorsing ingediend en lijkt het aangehaalde moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet te betwisten.

3.

De tussenkomenende partijen antwoorden het volgende:

“ ...

Tegenpartij heeft er zich t.a.v. haar kopers toe verbonden om een verkaveling te realiseren (welke er in hoofde van verzoekers totaal anders uitzielt). Zolang dit niet in orde is, zullen de notariële akten betreffende de verschillende verkopen niet verleden worden. De compromissen of de onderhandse akten zijn echter reeds getekend zodat er sprake is van een koopovereenkomst...

Een schorsing verandert dus niets aan de zaak. Door de schorsing zullen de akten niet verleden kunnen worden, nu tegenpartij hiermee niet aan haar voorwaarde voldaan heeft. Een definitieve beslissing van de Raad voor Vergunningsbetwistingen is nog steeds vereist. De schorsing heeft geen enkel doel.

Het enige doel dat tegenpartij hiermee wenst te bereiken is eventueel reeds te starten met de aanleg van de wegenis zoals voorzien in de bestreden verkavelingsaanvraag om zo verzoekers voor een voldongen feit te plaatsen. Dit maakt een vorm van rechtsmisbruik uit. Tegenpartij dient de beslissing ten gronde af te wachten. In casu bewijst zij niet dat er sprake zou zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, kan niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

De verzoekende partijen voeren aan dat de schorsing van het bestreden besluit '*gunstige feitelijke gevolgen zal teweegbrengen*'. Volgens de verzoekende partijen is '*het nut van de schorsing gelegen in de mogelijkheid tot heroverweging met inachtneming van het ernstig bevonden middel*'. De verzoekende partijen stellen verder dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel ligt in het feit dat niet tot de realisatie van de verkaveling kan worden overgegaan en dat niet tot de uitvoering van de werken aan het inkomportaal kan worden overgegaan, waardoor het tijdelijk recht van overgang alsook het tijdelijk kosteloos woonrecht aanzienlijk worden verlengd en waardoor de geplande verkopen en verdere uitvoering van de werkzaamheden ernstig in het gedrang worden gebracht.

3.

Nog los van de vraag op welke gronden de verzoekende partijen de verwerende partij zouden kunnen aansporen om, na een eventuele schorsing en zonder de uitspraak ten gronde af te wachten, tot heroverweging van de thans bestreden beslissing over te gaan dient de Raad vast te stellen dat de aangehaalde hinder en nadelen, in zoverre ze al de voor de schorsing vereiste ernst zouden vertonen, niet rechtstreeks voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De ingeroepen nadelen lijken veeleer het gevolg van de geweigerde de verkavelingsvergunning alsook van het addendum van 9 juli 2007 bij de onderhandse verkoopsakte van 29 december 2006 en de overeenkomst van 9 april 2010. Minstens maken de verzoekende partijen het tegendeel niet met voldoende concrete en precieze gegevens aannemelijk. Bijgevolg ontberen de ingeroepen nadelen het noodzakelijke causaal verband met de thans bestreden beslissing om tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen overgaan.

4.

In zoverre de verzoekende partijen verder verwijzen naar de afbreuk die de bestreden beslissing zou hebben gedaan aan de gedragslijn van de overheid in voorafgaande administratieve beslissingen aangaande de ontwikkeling van de site, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partijen hiermee alluderen op de door hen ingeroepen middelen en in wezen de wettigheid van de bestreden beslissing viseren. De mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing betreft echter een discussie over de grond van de zaak en levert op zich geen nadeel op voor de verzoekende partijen dat de voor de schorsing vereiste graad van ernst vertoont.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 20 august 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Katrien VISSERS

Filip VAN ACKER